

Să punem stavilă organizatorilor războiului atomic

Mersul evenimentelor internaționale a dus în ultimii ani la o oarecare slăbire a încordării în lume. Incetarea focului în Coreea și apoi în Indochina se datorește luptei neîntrerupte dusă de forțele păcii. Uriașa forță unită a sutelor de milioane de luptători pentru pace a fost stavila care i-a făcut pe organizatorii măcelurilor din Coreea și Indochina să nu cuteze să folosească arma atomică.

Veșnic recunoscătoare sînt popoarele globului luptei neobosite dusă neîncetat de Uniunea Sovietică — pe care pe bună dreptate oamenii cinstiți din lumea întreagă o numesc cetatea de nebiruit a păcii. Ori de cite ori a avut prilejul, Uniunea Sovietică a venit cu propuneri care au netezit drumul spre înțelegere, spre pace. Pe baza propunerilor sovietice s-a ajuns la încetarea războiului din Coreea. Propunerile făcute de Uniunea Sovietică și China Populară, spiritul lor larg de înțelegere, au înlesnit ajungerea la un acord la Geneva și prin aceasta la încetarea războiului în Indochina. Uniunea Sovietică a făcut încă din 1946 propuneri de interzicere a armei atomice și este prima țară din lume care a folosit energia atomică în scopuri pașnice. U.R.S.S. a hotărît să dea ajutor și altor țări — printre care și Republica Populară Română — să folosească în munca pașnică energia atomică.

Ațîțătorii la război n-au însă astimpăr. Ei scornesc și pun la cale planuri din cele mai ticăloase care să împingă popoarele la un nou măcel. Încheind acordurile războinice de la Paris, cercurile conducătoare apusene urmăresc să pună din nou pe picioare militarismul german. Dușmanii cei mai înverșunați ai păcii — cercurile războinice din S. U.A. — plănuiesc să pună în mîna militaristilor germani printre armele de război și arma atomică.

De o vreme încoace, o seamă de conducători politici și militari din apus amenință într-una cu folosirea în război a bombeii atomice. La conferința blocului Atlanticului de Nord din decembrie anul trecut, s-a pus problema ca într-un război viitor, arma atomică să facă parte din armele de luptă. Declarațiile dușmanilor păcii sînt însoțite de pregătirile înverșunate ce se fac în țările apusene, îndeosebi în S.U.A., în vederea unui război atomic.

Omenirea este amenințată de o mare primejdie! O crimă fără seamăn se pune la cale. Criminalii trebuie opriți. Marea cucerire a vremurilor noastre — descoperirea energiei atomice — trebuie să slujească numai omului, vieții.

Nu! Niciodată bomba atomică nu va avea ce să caute în rîndul armelor de război. Pregătirilor războiului atomic să îi se pună capăt. O cer popoarele, o cere viața. Omenirea are nevoie de viață, de fericire, nu de urgii și moarte. Pericolul unește și mai mult popoarele! Este nevoie ca ele să fie mai unite. Prin glasul nostru, prin semnătura noastră, să stăvilim calea urzitorilor războiului atomic.

Cetățeni din satele patriei noastre! Semnați Apelul Consiliului Mondial al Păcii! Alăturați-vă prin semnăturile voastre uriașelor forțe ale păcii care cer să înceteze pregătirile războiului atomic! Țărani muncitorii! Depuneți mai multe străduințe în vederea obținerii de recolte mari în acest an! Temeiniciți prin fapte dorința voastră sfîntă de a apăra cauza păcii! Prin muncă și luptă neîntreruptă să întărim patria noastră, stilp de nădejde în fruntea păcii!

Forțele păcii sînt uriașe și de neînving. Sîntem mai mulți și mai tari ca niciodată. Pacea poate fi salvată! Pacea trebuie să fie salvată!

ALBINA

Revista săptămînală a asezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 371

8 pagini 15 bani

Miercuri 2 februarie 1955

Chemarea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Cetățeni ai Republicii Populare Romîne!

Răspunzînd voinței de pace a tuturor popoarelor și pentru a feri omenirea de grozăviile unui război atomic, Consiliul Mondial al Păcii a adresat popoarelor lumii următorul Apel:

„IN PREZENT, ANUMITE GUVERNE SE PREGĂTESC SĂ DEZLANȚUIE UN RAZBOI ATOMIC. ELE VOR SĂ CONVINGĂ POPOARELE DE INEVITABILITATEA ACESTUIA.

FOLOSIREA ARMEI ATOMICE AR DUCE LA UN RAZBOI DE EXTERMINARE.

DECLARAM CĂ GUVERNUL CARE VA DEZLANȚUI RAZBOIUL ATOMIC VA PIERDE ÎNCREDEREA POPORULUI SĂU ȘI VA FI CONDAMNAT DE TOATE POPOARELE.

NE RIDICĂM ÎMPOTRIVA ACELORA CARE PREGĂTESC RAZBOIUL ATOMIC.

CEREM DISTRUGEREA ÎN TOATE ȚĂRILE A STOCURILOR DE ARME ATOMICE ȘI ÎNCETAREA ÎMEDIATĂ A PRODUCȚIEI ACESTORA”.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. vă cheamă să semnați acest Apel!

Lupta popoarelor poate împiedica dezlănțuirea războiului atomic.

Cele 500 milioane semnături strînse pe Apelul de la Stockholm au împiedicat folosirea bombelor atomice în Coreea și Indochina. Prin strîngerea de noi sute de milioane de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, vom făuri o puternică stavilă în calea organizatorilor războiului atomic.

Cetățeni ai Republicii Populare Romîne, bărbați și femei, tineri și tinere, toți acei cărora vă este scumpă pacea și iubiți patria, pe care vreți s-o vedeți mai frumoasă și mai prosperă!

Pentru a zădărnici planurile criminale ale cercurilor agresive care pregătesc războiul atomic,

pentru a face ca energia atomică — această uriașă descoperire a minții omeniești — să slujească nu distrugerii vieții, ci înfloririi ei și progresul omenirii,

participați cu fermitate alături de sutele de milioane de oameni din toate continentele globului pămîntesc la lupta împotriva pregătirii războiului atomic, semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Milioanele de semnături, pe care le vom pune pe Apelul împotriva pregătirii războiului atomic, vor demonstra voința neclintită a întregului nostru popor de a apăra pacea între popoare și civilizația umană!

Să apărăm activ cauza păcii, întărind semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii prin sporirea eforturilor în munca pentru înflorirea scumpei noastre patrii!

Pacea poate fi salvată! Pacea trebuie să fie salvată!

**COMITETUL PERMANENT
PENTRU APĂRAREA PĂCII DIN R. P. R.**

Sînt aproape 10 ani de cînd m-am bucurat din a-dîncul inimii că războiul s-a sfîrșit. Tot în urmă cu 10 ani partidul ne-a chemat să ștergem rănile pricinuite de război și să ne construim o viață nouă. În acești ani înfățișarea satului meu s-a schimbat mult. Țăranii muncitori și-au întemeiat o gospodărie agricolă colectivă. O seamă de lucrări obștești, printre care un dispensar medical, o creșă de copii, electrificarea, au împodobit comuna. Nouă ne sînt scumpe toate aceste realizări. Ne este dragă viața liberă pe care o trăim. Iată de ce acum, cînd miliardarii americani sînt gata să pună din nou arma în mîna militaristilor germani, noi trebuie să apărăm tot ceea ce am realizat și tot ceea ce ne este scump. Imperialistii turbă de mînie în fața forței de nebiruit a lagărului păcii. De aceea, ei pun la cale cea mai groaznică

Voi semna cu toată dragostea Apelul de la Viena

crimă din istoria omenirii: dezlănțuirea unui război atomic. Omenirea trebuie să împiedice o asemenea

crimă. Popoarele spun clar și răspicat: Energia atomică să fie pusă în slujba fericirii omului.

Uniunea Sovietică ne-a arătat că există toate posibilitățile pentru folosirea energiei atomice în scopuri

RESSU CAMIL —
Semnarea Apelului
pentru un Pact al
Păcii.

pașnice. Măsura luată de către guvernul Uniunii Sovietice de a da unor țări, printre care și țara noastră, ajutor pentru a produce și folosi energia atomică în scopuri pașnice, umple inima de bucurie.

Apelul către popoarele lumii lansat la Viena de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii ne cheamă la luptă hotărîtă pentru a zădărnici pregătirea unui război atomic, ne cheamă să înfierăm pe cei ce urzesc asemenea planuri. Cer ca să se distrugă în toate țările stocurile de arme atomice și să înceteze fabricarea lor. De aceea, eu care am apucat grozăviile celor două războaie mondiale voi semna cu încredere Apelul de la Viena. Semnătura mea o voi întări cu noi eforturi în munca de educare a copiilor dragi.

Haralambie Crăciun
directorul școlii de 7 ani
din comuna Bratei, raionul
Mediaș

Fetele din Vișina

Multe s-au înfăptuit în ultimii ani în comuna Vișina, regiunea Pitești. O serie de noi clădiri obștești înălțate în anii puterii populare au schimbat cu totul înfățișarea comunei. Peste 100 familii de țărani muncitori și-au unit pământurile în

gospodăria agricolă colectivă. După munca câmpului, în ceasurile de răgaz, în comuna Vișina găsim o vie activitate culturală. Tineretul muncește foarte mult pe acest front cultural. Tinerele fete sînt în frunte.

Serafim Ilinca

Serafim Ilinca deși este foarte tânăr, se numără printre colectivistiți frunțași în muncă. Serafim Ilinca este însă și o neîntrecută solistă vocală. În activitatea colțului roșu ea participă cu multă dragoste.

Niță Gheorghita

Tinăra țărăncă muncitoare Niță Gheorghita este nelipsită de la repetițiile și serbările căminului cultural. Prin stăruința ei neîntrepută a devenit cea mai bună dansatoare din echipa de jocuri.

Grindei Maria

Invățătoarea Grindei Maria este prețuită mult de elevii săi și de țărani muncitori din comună. În timpul său liber dă tot sprijinul bunei desfășurări a activității artistice a căminului cultural și a cercului agrotehnic.

Buni prieteni

Cînd coborî cortina, aplauzele nu mai conțineau. Tuturor le plăcuse cum au jucat membrii echipei romine de teatru din comuna Copșa Mică, raionul Mediaș.

În culise era forfotă mare. Veneau și oameni din sală să-i felicite: „Ați jucat bine. S-ar putea să mergeți mai departe, la etapa raională”. Apoi, membrii echipei de teatru în limba romină trecură în sală ca să asiste la spectacolul prezentat în cadrul concursului, de către echipa în limba maghiară. Cu toții voiau ca la concurs să se prezinte cît mai bine și prietenii lor. Prietenii care le dăduseră o mîină de ajutor, atunci cînd se aflau în grea cumpănă.

Cam așa se întîmplaseră atunci lucrurile: repetițiile cu piesa „Fata de pe Mureș” de Radu Boureanu erau pe sfîrșite. Tinerii artiști amatori așteptau cu nerăbdare ziua cînd urma să aibă loc etapa pe comună a concursului. Și toc-

mai atunci au trebuit să plece din comună doi tineri care aveau roluri principale în piesă.

Echipa ducea lipsă de băieți. Iar cele două roluri cereau oarecare meșteșug teatral. Era greu de găsit înlocuitori. Invățătoarea Letiția Dumitrașcu, responsabilă echipei, s-a dus să se sfătuiască cu învățătorul Moricz Janos, responsabil echipei în limba maghiară. Acesta n-a stat mult pe gînduri:

— Mulți băieți din echipa mea știu bine romînește. O să stau de vorbă cu ei.

Tinerii Antal Coloman și Varo Laurențiu au primit cu dragă inimă să repete cele două roluri din piesa în limba romină.

În ziua cînd a avut loc etapa pe comună, mare a fost bucuria spectatorilor și artiștilor din cele două echipe de teatru din Copșa Mică. Antal Coloman și Varo Laurențiu au jucat tare bine în rolurile încredințate.

În atenția directorilor de cămine culturale.

În luna februarie căminele culturale și casele de citit vor primi următoarele conferințe:

1. Situația internațională (în revista „Albina”);
2. Armata Sovietică pavază de neclintit a păcii și libertății popoarelor;
3. 16 Februarie — o pagină glorioasă în istoria luptelor clasei muncitoare;
4. Să ne cunoaștem și să ne iubim patria. Bogățiile și frumusețile munților noștri;
5. Despre mișcările pămîntului (anotimpurile — ziua și noaptea);
6. Noi măsuri pentru ridicarea bunăstării a țărănimii muncitoare;
7. Cum putem obține două recolte de cartofi pe an.

La sfîrșit, o răsplată meritată îi aștepta și pe cei din echipa în limba romină, și pe cei din echipa maghiară. Comisia concursului a anunțat că cele două echipe de teatru din comuna Copșa Mică s-au calificat pentru etapa raională.

ION ȘTEFAN

Raportul ÎNVĂȚĂTOAREI

Constantin Domițianu muie creionul în gură, uitînd pe moment că e chimic, și începu a scrie.

După ce culcase copiii, Lixandra luase în mîină fusul și acum urmărea firul de lînă zglobiu privind la omul ei.

„Mai lesne prășesc o poștașă decît să scriu o pagină de caiet. Îi dau naibii de învățat”, își aminti femeia de vorbele înucidate ce le zvîrlea anul trecut bărbatu-său.

Deodată, în liniștea camerei răsună un oftat. Lixandra tresări. „Tare necăjit trebuie să-mi fie omul și eu să nu știu nimic!”

— Gata, tovarășe Domițianu? se auzi însă în clipa aceea, de afară, glasul învățătoarei Dumitra Postolache. Amîndoi o poftiră în casă, dar bărbatul părea stînjinit. Invățătoarea luă articolul pe care-l făcuse proaspătul ei alfabetizat și începu a-l citi. Pe față i se citea mulțumirea.

Nu întîmplător îl rugase ea tocmai pe Constantin D. Domițianu să scrie pentru gazeta de perete. Întîlnindu-l cu două zile în urmă

la cooperativă, îl auzise vorbind însuflețit cu alți cîțiva țărani muncitori despre propunerea Uniunii Sovietice de a împărțăși și altor țări dornice de pace, tehnica folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

— Ei, uite, știi ceva? Scrie despre acest fapt deosebit de însemnat la gazeta de perete, îi propuse atunci învățătoarea. Și omul se prinsese cu voie bună.

— Foarte, foarte bun, tovarășe Constantin, — îl spuse ea după ce citi articolul. Își luă apoi rămas bun și plecă mulțumită. Grăbi pașii, căci a doua zi trebuia să dea secției de învățămînt, un raport cu problema alfabetizării. Raportul ei se va îmbogăți acum cu o nouă realizare: fostul analfabet Constantin D. Domițianu, fruntaș în muncile agricole a scris primul articol la gazeta de perete.

„În anul școlar 1947—1948, erau 200 analfabeți. În 1954—1955, au rămas numai 5 analfabeți; 3 la ciclul întîi, 2 la ciclul al doilea. Pînă spre sfîrșitul anului și aceștia vor ști carte. Cu comuna Braniștea are de ce se lăuda raionul Galați” va scri ea în raport...
Mălina Cajal

In Editura de Stat pentru Literatură Politică

a apărut:

„CALENDARUL ȚĂRANIMII MUNCITOARE”—1955
256 pag. 10 lei

În lucrare sînt cuprinse probleme de: agrotehnică; legumicultură; pomicultură; viticultură; zootehnie; combaterea dăunătorilor culturilor și a bolilor la animale; știință popularizată; economia și politica patriei noastre; aspecte din viața cultural-sportivă a satelor; date privind Uniunea Sovietică și țările de democrație populară; fragmente literare, ghicitori, strigături, numeroase fotografii.

Lipsuri în munca culturală în regiunea București

Un cerc agrotehnic fără activitate

Anul trecut, în luna noiembrie, și-a deschis cursurile cercul agrotehnic din comuna Ciuperceni, regiunea București. Numărul participanților nu-l știa exact nici tovarășa Lucia Dorcescu, directoarea căminului cultural, și nu-l știa exact nici tovarășii de la sfatul popular. Ceea ce se știa exact însă, era că oamenii veneau o săptămîină unii, în altă săptămîină alții, niciodată aceiași. Dar iată că într-o bună zi tovarășul Ion Popescu — responsabilul cercului, s-a îmbolnăvit și totul a rămas

baltă. De atunci lecții nu s-au mai ținut.

De vine cineva să se intereseze despre cerc, punînd întrebări în legătură cu cursurile, lecții, cursanți, etc., directoarea dă din colț în colț. Acum saltă din umeri și repetă același singur răspuns: „responsabilul s-a îmbolnăvit, iar cercul s-a desființat”. Și ceea ce este mai trist, este că și de la sfatul popular primești același răspuns, fără să întrevezi nici o umbră de părere de rîu.

Mai rar așa cămin

Firma îl arată cămin cultural... De fapt, seamănă însă a orice, numai a cămin cultural nu. Pereții plini de noroi n-au mai fost vîruiți de ani de zile. Pe jos, gunoiul amestecat cu noroi, formează o a doua dușumea, groasă de două degete. Prin geamurile sparte găinile și ciocirile intră și ies ca la ele acasă. Din tot ce a fost înainte mobilier, n-au mai ră-

Au sosit cărți noi la bibliotecă

Abia au sosit cele 72 cărți noi dintre care bună parte au și fost puse în vitrina din fața căminului cultural, că în bibliotecă sâtească se și adunaseră sumedenie de țărani muncitori. Acum bibliotecă din satul Sălăgeni, raionul Codăești, are 700 volume cu aproape 600 cititori.

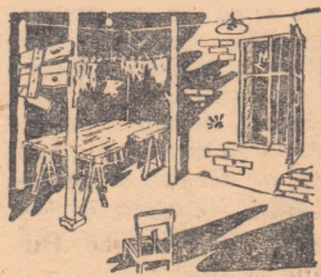
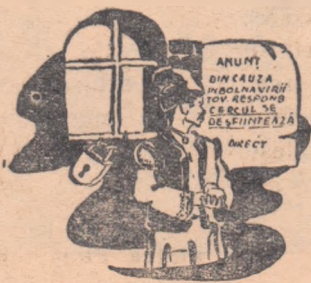
Chirilă Axinte

mas decît două capre care sprijină trei scînduri — chipurile, scena. Din nepăsarea și negliiența tovarășului Cune Iordan, directorul căminului, scena și cortina au dispărut fără urme, iar aparatul de radio, dus acum un an pentru reparat la secția culturală raională, nu s-a mai întors nici pînă azi.

Cît despre activitatea căminului, ea se reduce numai la baluri, iar a directorului la încasarea taxei de intrare.

Poate fi numită aceasta „activitate” culturală în comuna Flămînda din raionul Tr. Măgurele?

S. CRIȘTEANU

Sînt mulțumit de răsplata primită

Aș vrea să vă vorbesc cîte ceva despre experiența mea de cultivator de tutun. N-o să-mi laud munca și nici n-o să spun că această plantă e cea mai rentabilă. Dar dacă am depus o stăruință cît de mică și am lucrat cu dragoste, atunci ea mi-a adus avantaje frumoase.

Eu am semănat tutunul numai pe o suprafață de 0,26 hectare, însă de pe această suprafață am adunat o recoltă ca de pe jumătate hectar: 523 kg. tutun, ceea ce înseamnă peste 2.000 kg. la un hectar, (producție maximă). Fabrica de tutun din Arad, cu care am încheiat contractul, mi-a spus că am depășit mult norma de producție și la cantitate și la calitate. De aceea am și fost evidențiat de mai multe ori în comunele Mindruțoc, Sîmbăteni, Ghioroc, Horia, prin stația de radioamplificare. Poate vreți să știți cum am muncit de am obținut o asemenea recoltă. Am făcut toate lucrările la vreme și nu mi-a fost de loc greu s-o scot la capăt.

Semănatul l-am făcut de timpuriu, încă de la 16 martie, în răsadniță semicaldă, și am obținut un răsad viguros. Cînd am făcut transplantarea, am întrebuințat îngrășăminte chimice dizolvate în apă. În cursul verii am făcut două îngrășări suplimentare cu azotat de amoniu, superfosfat și sare potasică. Apoi au venit o serie de lucrări ca: culesul, înșiratul, dospitul, alesul, păpușitul și ambalatul tutunului, care le-am executat cu multă grijă.

Fabrica de tutun din Arad mi-a apreciat munca și m-a răsplătit așa cum se cuvine. Cînd am predat recolta, am primit 6.370 lei, din care 3.240 numai prime de producție. Apoi, fabrica m-a îndrumat în timpul cît am lucrat pămîntul, trimițînd tehnicieni cu experiență. De asemenea, am mai primit și materiale ca: semințe de calitate, îngrășăminte chimice care m-au ajutat să obțin o asemenea producție. Este drept că și eu am depus stăruință, însă fără ajutorul primit de la fabrica cu care am încheiat contractul nu aș fi obținut o asemenea recoltă. Aceasta mă face ca și pe viitor să mai cultiv tutun și să închei contract cu fabrica din Arad.

Andraș Dumitru

țaran muncitor din comuna Mindruțoc, raionul Arad

În ultima vreme, cooperativa din comuna Avrig, regiunea Stalin, este bine aprovizionată.

Iată în fotografie pe țărăncile muncitoare Oprișan Elena și Cernea Maria cumpărînd bluze noi.

„Vrem să ne înscriem și noi în asociație”

Mărginean Ion lăsa binișor telefonul în furcă și porni iute pe la casele membrilor asociației din comuna Vințu de Jos, raionul Alba, regiunea Hunedoara. Voia să-i înștiințeze că peste cîteva zile vor primi de la fabrica din Bod, cu care au încheiat contract pentru cultivarea sfeclii de zahăr, semințe de soi, îngrășăminte chimice și două mașini de semănat.

Cînd ajunse aproape de ograda lui Hada Vasile, secretarul asociației, cineva îl strigă din urmă.

— Pe unde umbli măi frate? — îl întrebă Suciu Zăvidei. — De azi dimineață te căutăm. Iată, vrem să ne înscriem și noi în asociație.

— Bucuros — se grăbi să răspundă Mărginean Ion. — Haideți în casă la nea Vasile, să mai stăm puțin de vorbă.

Au discutat vreme îndelungată. Dragosin Gheorghe, un om între două vîrste, nu se mulțumi însă cu cele aflate. El îl ruga pe președintele să le vorbească mai pe îndelete despre avantajele de care se bucură, în mod deosebit, asociațiile pentru cultivarea sfeclii de zahăr.

— Noua hotărîre cu sfecla de zahăr acordă o deosebită atenție asociațiilor simple de producție agricolă — începu președintele. Aici se pot folosi mașinile pe suprafețe întinse, se pot aplica regulile agrotehnice înaintate, iar producătorii se pot ajuta între ei pentru obținerea de recolte sporite. De pildă, Bîkfalvi Ștefan, care cultivă în asocia-

ția noastră un hectar de sfeclă și n-are decît 2 brațe de muncă, poate fi ajutat de Barbu Ion, care cultivă numai 25 ari și are 4 brațe de muncă. Pentru aceasta, bineînțeles, Barbu Ion trebuie să fie răsplătit.

După ce aprinse o țigară, președintele asociației continuă:

— Noi, asociații, ne vom bucura și de alte avantaje. Pentru 10 tone sfeclă de zahăr predată vom primi 3.000 lei, precum și 70 kg. zahăr, din care 20 kg. în mod gratuit. De asemeni, fabrica cu care am încheiat contract ne va ajuta cu unele materiale.

— Chiar adineauri am vorbit cu directorul fabricii. Mi-a spus că ne trimite tot ce avem nevoie, însă trebuie să-i dăm și noi zor cu pregătirile. Este adevărat, am ales pămîntul cel mai bun, l-am arat a-dînc din toamnă, am vîrît sub brazdă vreo 25 care de gunoi, dar nu e de ajuns. Se apropie primăvara. Fiecare dintre noi trebuie să aibă plugul, grapa puse la punct, vite grase și frumoase.

Țăranii muncitori ascultară cu mult interes cuvintele lui Mărginean Ion. Apoi, rînd pe rînd, îi înmînară cererile de înscriere. Erau vreo 10 la număr... În curînd, pe lunca Mureșului, lîngă cele 11,70 hectare ale celor 33 membri ai asociației se vor alătura alte și alte hectare, formînd un trup de pămînt mare, pe care se pot aplica cu mai multă ușurință regulile agrotehnice înaintate.

Ion Belciugan

Cînepa vă răsplătește din plin truda

Nu sînt bătrîn. N-am mai mult de 46 ani, dar sînt mulți, foarte mulți ani de cînd am luat pentru prima dată sapa în mînă. Însă abia de cînd am început să trec pragul căminului cultural și să ascult sfatul agronomului, mi-am dat seama că pămîntul poate rodi mai mult decît știam din bătrîni.

Anul care a trecut numai de pe 40 ari am strîns 3.200 kg. cînepă (tulpini) în loc de 1.200, cît eram obligat prin contract să predau Topitoriei din Blaj. E drept, și Topitoria m-a ajutat. Mi-a dat 28 kg. sămînță de cînepă gratuit și un avans în bani. În toamnă, am fost premiat cu 225 lei, pentru că am predat cînepă de calitate și în mare cantitate: aproape de 3 ori mai mult decît prevedea contractul. În afară de bani am primit 12,70 metri pînză, precum și 0,847 kg Țire bum-bac. E drept, nici eu n-am stat cu mîinile încrucișate. De cu toamnă încă am făcut arătură adîncă de 25 cm., așa cum am învățat la cerc, apoi am cărat 40 căruțe gunoi putrezit și l-am întins peste arătură. În primăvară, în mustul zăpezii aproape, am mai tras încă o arătură, mai la suprafață, de am ascuns sub brazdă gunoiul. Și cînepa a crescut tare frumoasă. Nu-i vorbă, avea și hrană din belșug. O semănasem doar pe locul unde pusesem mai înainte tutun. Aflasem că-i prieste. Și nu m-am înșelat.

Aș vrea și în primăvara asta să semăn cînepă, că nu-i o plantă prea pretențioasă și apoi aduce și un venit destul de bun. Sfătuiesc și pe alții să încerce a cultiva, pe lîngă celelalte plante, și cînepă. Cu siguranță și ei se vor convinge că această plantă răsplătește din plin truda.

Dandici Károly
sat Sf. Nicolae, raionul
Tîrnăveni, regiunea Stalin

Dorință împlinită

Intr-una din zilele trecute, în comuna Dacia, raionul Rupea, 19 țărani muncitori s-au unit într-o asociație simplă de cultivare a sfeclii de zahăr pe o întindere de 5 hectare. Astfel s-a îndeplinit dorința țăranilor muncitori ca Bercan Ion, Oprea Bucur, Babeș Ion, Herman Andrei, Stedel Ion, care au depus primii cerere de intrare în asociație.

Tîrnăvoi Teofil
corespondent

Intr-o comună din Tg. Jiu

De la o vreme încoace țaranul muncitor Constantin Grigorescu din comuna Peșteana Jiu, s-a deprins să se scoale cu noaptea în cap. Pînă la primăvară mai este doar o lună de zile și cîte nu sînt de făcut pentru pregătirea muncilor agricole. Constantin Grigorescu a avut grijă de toate acestea. El și-a pus la punct uneltele agricole și și-a pregătit de acum semințele.

Ca el, în comuna Peșteana Jiu și alți țărani muncitori s-au preocupat îndeaproape de pregătirea muncilor de primăvară. Așa sînt, de pildă, Constantin Volintiru, Iulian Costache, Ion Lungu, Gheorghe Hubeanu și alții.

ÎN TOIUL PREGĂTIRILOR pentru ÎNSĂMÎNTĂRI

Pînă acum, la cele 6 centre de reparat s-au revizuit 136 pluguri, 62 grape, 4 prășitori și 159 care.

I. Sbirciog
corespondent

Muncă rodnică

In timp ce mecanizatorii Zimmerman Ion, Almășanu

Niculae și alții repară tractoarele și uneltele agricole,

alți muncitori în frunte cu Vărgatu Niculae și Wentzel Mihai transportă gunoi pe cîmp și selecționează semințele. Pînă la jumătatea lunii ianuarie s-au cărat pe ogoare 1.284 tone gunoi și au fost selecționate 50 tone semințe. Astfel, gospodăria agricolă de stat „Dealul Ocnei” din Sibiu, este un bun exemplu pentru țărani muncitori de felul cum se pregătește pentru muncile de primăvară.

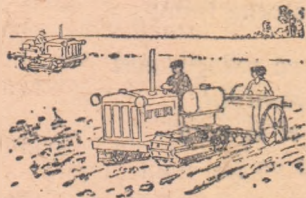
Pintea Paul
corespondent

Țăranii asociați se pregătesc pentru campania de primăvară

Deși abia înființată, asociația de cultivare a sfeclii de zahăr din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Li-ești, se află printre gospodăriile fruntașe în munca de pregătire a campaniei de primăvară. Cei peste 120 membri ai asociației, după ce-au făcut contractul cu S.M.T.-ul pentru arături și-au asigurat prin cooperativa 15 pluguri, 7 grape, o

prășitoare ca și alte unelte. Dar pe lîngă acestea, țărani asociați s-au îngrijit să-și repare și uneltele lor vechi.

De curînd, asociații au mai organizat două consfătuiri de producție, la care cultivatorii fruntași au vorbit despre metodele lor de muncă. Printre aceștia au

fost Dumitru Gheorghe, A-postol Spiridon, Gurău B. și alții.

N. Gheorghiu
corespondent

Cîntece noi în satele noastre

— Spicuri din poeziile trimise de corespondenți —

Nu se află sat sau comună pe întinsul patriei, unde munca neobosită a omului să nu rodească. Zi de zi satele își schimbă fața, devin mai frumoase, mai bogate. Tot mai des auzi oameni cîntînd pe uliți și pe ogoare. Cîntecele lor izvorăsc din adîncul sufletului. Astfel de cîntece compuse de țărani muncitori cu gospodării individuale, întovărășiți și colectivisti primim zilnic la redacția revistei noastre. Mulți dintre ei abia acum, în anii aceștia ai vîrstniciei, au învățat să țină condeiul în mînă și să aștearnă buchiile pe hîrtie. Dar simțămîntele lor sincere, turnate în versuri, dovedesc cu prisosință dragostea pentru viața nouă, bucuria muncii libere.

★
Satul învăluit în ceața subțire a dimineții zornăie ca un stup de albine. Noul cămin cultural și școala se întrezăresc printre pomii înmuguriți. Peste puțină vreme vor pași pe porțile școlii sute de copii cu trăistutele la spinare. Cooperativa încărcată cu tot felul de mărfuri trimise de muncitori de la orașe, se pregătește să-și primească oaspeții. Mai încolo, la marginea satului se întind ogoarele. Pămîntul s-a zvîntat; e timpul aratului. Ca un îndemn la muncă, Drăghici Zamfir din comuna Băuțar, regiunea Timișoara scrie versurile:

Pictură de Nercuța Larissa și Nercuța Vitalie

Vîntul bate, iarba crește,
Dorul inima-mi topește;
Vîntul bate, floarea-nfloare,
Hai tovarăși pe ogoare!...

Bătălia însămintărilor a început. A început un an nou de muncă voioasă însoțită de cîntece noi. Acum, în primăvară, se hotărăște belșugul ogoarelor. Ajutați de tractoriștii din Zegujani, membrii gospodăriei agricole colective „30 Decembrie” din satul Meriș-Strehaia, au terminat însămintările printre primii din raion. Colectivistul Constantin Olaru își arată încrederea sa deplină în semănăturile făcute:

Noi știm că mîine-n zori
Sămînța va-ncolți,
Și spicul ei la vară
Cît orabia va fi.

Intr-adevăr, semănăturile îngrijite după regulile agrotehnice cresc văzînd cu ochii. Buruienile din lan au fost smulse. Secara, floarea soarelui și porumbul au fost polenizate. Oamenii pătrund din ce în ce mai adînc în tainele naturii și folosesc știința pentru a smulge pămîntului roade tot mai îmbelșugate.

Sîntem în luna lui cuptor. Grîul a dat în pîrgă. În văzduh parcă plutește mireasmă de pîine caldă. Privind peste cîmpuri, țăranul muncitor Ilie Tudor din comuna Podari, raionul Craiova, a oglindit în versuri bucuria ce i-a cuprins inima. Apoi versurile au prins melodie și nu rareori sînt auzite pe scena căminului cultural sau pe ulițele satului:

Pe cîmpul plin cu spice grele
Ce lin se leagănă în lan,
Pe tot întinsul țării mele,
E scris cu spice: bogat an.

Secerișul este în toi. Tot satul a ieșit la cîmp. Secerătorii însuflețiți de dorința de a nu pierde nici un bob, nu simt oboseala și nici căldura copleșitoare a zilelor de vară. Este vorba doar de stînsul piinii poporului, cum spune țăranul muncitor Pîrcălabu Constantin din comuna Priboeni-Pitești în poezia „Seceriș”:

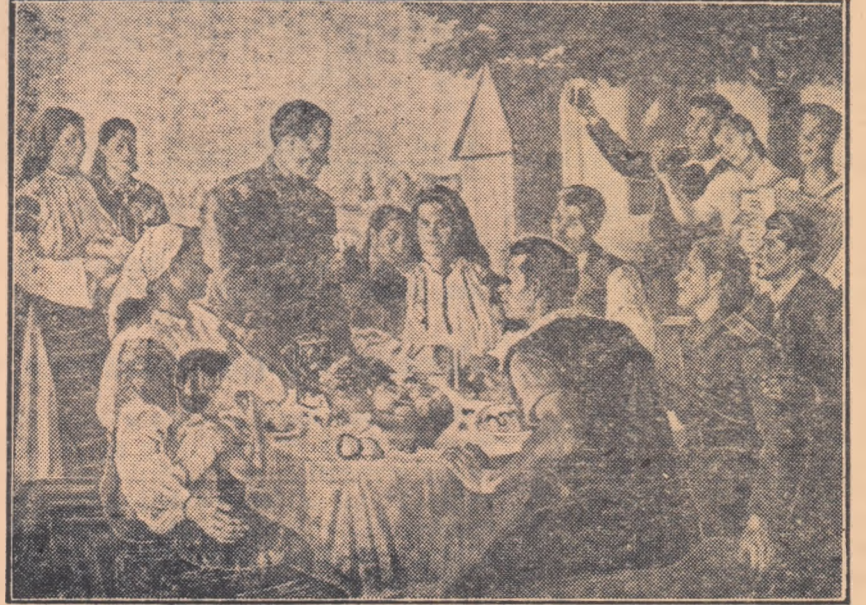
Bate vîntul, bate lin,
Vin flăcăi și fete vin,
Cu mașini de secerat
Vin s-adune rod bogat...

La arie... Stoguri înalte cît dealurile străjuiesc batoza. Coșarii nu mai au răgaz. Toba înghite lacomă

dată n-ar fi avut atîta belșug, dacă partidul și statul democrat-popular nu i-ar fi ajutat. Ei au scăpat pentru totdeauna de boierul care le lua șapte piei. De aceea se grăbesc să achite cu cînte cotele datorate statului, și dau din toată inima bucate, cum spune Gheorghe

Pămînt cu noroc
Nu mai lincezești,
Nu mai lenevești,
Ești chemat la viață
Dis-de-dimireafă...

Astfel, pe întreg cuprinsul patriei, toți oamenii cînștiți muncesc

Pictură de M. H. Maxy

O mamă eroină (in familie)

Azoitei din comuna Bîrnova, regiunea Iași,

Pentru cel din fund de mine.
De la sonde, din uzine,
Pentru cîrdul de tractoare
Ce duc greul pe ogoare;
Pentru-a vîeții înflorire
Și a țării întărire...

Pentru că și ei le trimit unelte și mașini pentru a li se ușura munca și a scoate rod înmîit.

Și tot pentru întărirea continuă a patriei, partidul a dat țărănimii muncitoare un prețios ajutor prin proiectul de Directive, pentru înflorirea agriculturii. Oamenii muncii pe ogoare au pornit hotărît să dea viață tuturor îndemnuirilor înscrise în acest proiect. Sute de mii de hectare vor fi date agriculturii. Despre acest lucru vorbește cu multă căldură, Alexandru Magarea-nu din Salonta, regiunea Oradea, în „Cîntec despre destelenre”:

Frunză ruguleț
Tractor îndrăzneț
Trage brazdă-adîncă,
Fă din pustiu luncă...
Și iar verde soc

cu dragoste și avînt. „Noi muncim să fim fericiți, să ne înflorim țara, să-o facem mai puternică” — ne scrie țăranul muncitor Iuga Gheorghe din comuna Comănești, raionul Gura Humorului, iar mai departe, în poezia „Luptăm pentru pace”, spune:

Dragu-mi-i în cîmp la muncă,
Și mi-e drag la coasă-n luncă,
Dar aud dușman flămînd
Cu război ameninșînd —
De-o-ndrăzni, nu l-oi lăsa,
Patria mi-oi apăra.

Și ca Iuga Gheorghe gîndesc milioane de oameni ai muncii, care sînt hotărîți să lupte cu dîrzenie pentru a-și apăra rodul muncii și pămîntul sînt al patriei. Nimeni nu a uitat grozăviile războiului trecut. Nimeni nu poate uita cizma hitleristă ce ne cotropise țara. Este cu neputință, de asemenea, să uiți și traiul de jug în care ne țineau boierii vînzători de țară.

S-au dus pe apa sîmbetei vremurile acelea de apăsare ale boierilor înzorzonați în aur, și nu le vom lăsa să se mai întorcă niciodată. Oamenii au îndrăgit viața asta nouă, iubesc munca liberă, așa cum pe bună dreptate spune în poezia sa corespondentul Cezar Sterică din comuna Banca, regiunea Bîrlad:

Spune-mi măi ciobane mie
De ce cînți cu veselie,
De răsună văile
Și-nțești vîpăile?
— Cînt că-n anii cel de fiero
Mult am strîns în piept durere,
Astăzi însă-s mulțumit
Că mi-i traiul fericit,
Turmele îmi cresc voinice,
Holda mi-i bogată-n spice —
Totdeauna voi cînta
Că-mi iubesc mult țara mea!...

Totdeauna vor cînta oamenii muncii de pe ogoare și niciodată însă nu vor mai plînge în dolne amarul asupririi. Ei își vor cînta mereu bucuria vieții libere ce au cucerit-o prin mii și mij de jertfe, și nu vor îngădui nimănui să le-o răpească.

A. Băbeanu

La căminul cultural

de IOANA COLAN

Ochii mindrei cînd privesc,
Simt așa, că mă topesc.
Și de m-aș topi de tot
Să mă satur tot nu pot.

Dar aseară cînd vorbea
Rouă-n ochi îi tremura...
N-o lăsase maica ei
La cămin, că vin flăcăi.

De-aia miine, ori ce-o fi
Bătrinicăi l-oi grăi:
„Nu-n cămin să cați pricină
Că el zău, nu e de vină.”

Cînd intrase-ntîia oară
Mindra, la o șezătoare,
Drag i-eram și mi-era dragă
De un an, pe viața-ntreagă.”

ÎN SATUL GORKI

De la km. 33 șoseaua Moscova-Kașira coboară în vale. În dreapta și în stînga ei se întind ogoare sub acoperămintul de zăpadă. Peste cîmp, albe de promoroacă, se întind pînă hăt departe cabluri electrice susținute de piloni înalți. De-aici se înșiruie în toate părțile stîlpi cu un păienjenis de fire, care duc energia electrică în colhozurile din împrejurimi.

Iată și satul Gorki, centrul artelului agricol „Vladimir Ilici”. De amîndouă părțile șoselei se înșiruie case cu acoperișul de tablă, împrejmuite de grădini înzăpezite.

Undeva pe-aproape o brigadă de constructori desăvîrșește construirea a două crescătorii de păsări. Într-una din noile crescătorii, instalatorul de apă al colhozului, Aleksandr Gorski, stă aplecat deasupra schemei de alimentare cu apă a fermelor. El are deosebit de mult de lucru acum, deoarece în toate cele trei sate ale colhozului puțurile sînt înlocuite cu cișmele cu pompă.

Alături de Gorski trebuie să luăm în calcul și electricianul colhozului, Nikolai Fedosov, care montează becurile pentru prelungirea artificială a zilei în crescătoriile de păsări. Fedosov are și el mult de lucru: în gospodăria colhozului funcționează nu mai puțin de 36 motoare electrice. Și apoi meșterul este chemat adesea de colhoznici și acasă la dinșii: el are acum nu numai mașini de călcat și ceainice electrice, ci și aparate de radio și de televiziune.

La sediul comitetului de conducere al colhozului lucrează de zor contabilul colhozului, Mihail Vasilevici Șulghin, care are și el mult de lucru acum cu întocmirea dării de seamă anuale. Inima bătrînului contabil se umple de bucurie: socotelile arată că în anul 1954 veniturile colhozului au trecut de trei milioane de ruble.

Contabilul ține în mîna contul personal al familiei colhoznicului Vasili Alferov. Alferov, care este îngrijitor de cai în colhoz, nevastă-sa și fiică-sa, care sînt mulgătoare și feciorii lui, care sînt legumicultori, au împlinit anul trecut 2.000 zile-muncă, pentru care li se cuvin peste o tonă de grîne, 11 tone de cartofi, 14 tone de legume, 2 tone de lapte, aproape 160 kg. de carne și 8.000 ruble în bani. Și asemenea venituri nu sînt o excepție.

Am vizitat brigada de tractoare a S.M.T. „Aviator-erou Molokov” care deservește colhozul. Această brigadă este înzestrată cu tractoare, combine și cu

multe și felurite alte mașini. Nu departe de Gorki s-au experimentat acum cîțiva ani pe ogoare tractoarele electrice. Visurile cutezătoare ale lui Lenin, care se gîndea la o sută de mii de tractoare, au devenit de mult realitate în Uniunea Sovietică.

Colhoznicii din satul Gorki caută mereu alte și alte posibilități pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei obștești. Asta s-a văzut deosebit de lămurit în seara aceea de iarnă cînd s-au discutat într-o ședință a comitetului de conducere al colhozului rezultatele anului trecut și planurile pe anul 1955. Ședința era prezidată de un bărbat trecut în ani, pe pieptul căruia strălucea steaua de Erou al Muncii Socialiste — Ivan Andreevici Buianov, președintele colhozului de la înființarea lui și pînă în zilele noastre. Au luat cuvîntul mulți oa-

meni, care au arătat că vor ca în anul 1955 recolta să fie și mai mare, iar ziua-muncă și mai spornică.

Ascultîndu-i, mi-am adus aminte de cele văzute peste zi la Gorki. După masă numeroși colhoznici plecaseră cu camioanele colhozului la Moscova, ca să asiste la o reprezentație a operei „Ivan Susanin”. În casa unui colhoznic, unde mă aflam, am văzut într-un raft ultima ediție a cărții „Tînăra gardă” de A. Fadeev. Pe măsuta de lîngă geam stătea un aparat de televiziune...

Nu întîmplător s-a arătat la ședința comitetului de conducere că cultura a intrat temeinic în viața de toate zilele a colhoznicilor. Lucrul acesta este întărit de o cifră rostită de contabil: în casele colhoznicilor sînt 108 aparate de televiziune!

A. ROJNOV

Spectacole teatrale la sate

Teatrul de dramă din orașul Pugaciiov a legat de 15 ani încoace o strînsă prietenie cu spectatorii din colhozuri.

Anul trecut acest teatru a deservit 35 raioane și a dat peste 200 spectacole și concerte, la care au luat parte peste 50.000 spectatori. În cursul verii teatrul a dat reprezentații în peste 100 colhozuri și în 37 sovhozuri și a organizat

43 consfătuiri cu spectatorii. Artiștii teatrului au dat ajutor cercurilor de artiști amatori de la sate.

Anul acesta colectivul teatrului a început să dea din nou spectacole la sate, de data aceasta și în timpul iernii. În luna ianuarie au fost deservite 6 raioane din regiunea Saratov. Teatrul își continuă reprezentațiile la sate, în fața unui mare număr de spectatori.

Zile de iarnă în colhoz

Vîntul mină funigei de zăpadă pe ulițe. E frig. Dar și în aceste zile de iarnă nu contenește munca în colhozul „Amintirea lui Ilici” din satul Tarasovka, aflat în regiunea Moscovei.

E mare forfotă în livada colhozului. Aici se împrăștie de zor îngrășăminte — turbă, bălegar, găinaț de păsări, superfosfat. Șefa brigăzii pomicole, Antonina Bazarova, supraveghează cu atenție lucrările din livadă.

Femeia aceasta tînără și modestă și-a cucerit prin muncă respectul tuturor în colhoz. Ea a luat parte la Expoziția Agricolă Uniunea Sovietică. Brigada condusă de Bazarova a adus anul trecut colhozului un venit de peste 700.000 ruble.

Acum au mult de lucru și cultivatorii de legume din colhoz, care lucrează în sere. În perioada de iarnă cel mai mult se lucrează aici. Cu toate că afară e iarnă cu zăpadă, sub acoperișurile de sticlă e vară călduroasă. Aceasta este gospodăria colhoznicej Aleksandra Tihomirova. Brigada ei, deservește combinatul de sere și răsadnițe. În colhoz sînt 6 sere și peste 5.000 răsadnițe.

Nu departe de sere se află o clădire mică, proaspăt construită, unde funcționează atelierul de fabricat ghivece nutritive. Anul trecut, colhozul a fabricat aproape 3 milioane de ghivece nutritive. Răsadurile cultivate în ele

dau o producție de două ori mai mare decît cele obișnuite.

La combinatul pentru creșterea vitelor se lucrează iarna la fel ca și vara. Grajdul de vaci, încăpător și luminos, este înzestrat cu adăpători automate și cu aparate de muls electrice. Pentru cele 200 vaci de aici se aduc zilnic aproape 15 tone de nutreț. Cu ajutorul mecanismelor la prepararea și transportarea acestor nutrețuri lucrează numai patru oameni, pe cîtă vreme fără mecanisme ar trebui să lucreze cel puțin 25.

Veniturile colhozului de pe urma creșterii vitelor s-au ridicat la 1.121.000 ruble. Venitul total al colhozului a trecut cu mult de 3 milioane ruble.

În lunile de iarnă învață la cursurile agrotehnice, conduse de specialiști agricoli, numeroși pomicultori, agricultori, cultivatori de legume și îngrijitori de vite.

— Azi avem curs agrotehnic pe tema „Organizarea pomiculturii în colhoz” — ne spune agronomul colhozului, Soloviov. După curs va rula un film despre un colhoz pomicultor din Cuban.

...Pe ulițele satului Tarasovka s-au aprins luminile electrice. La clubul colhozului se aud cîntece și sunete de acordeon. Cercurile de artiști amatori se pregătesc de zor pentru viitoarele lor concerte.

Centrala electrică pe bază de energie atomică a Academiei de Științe a U. R. S. S.

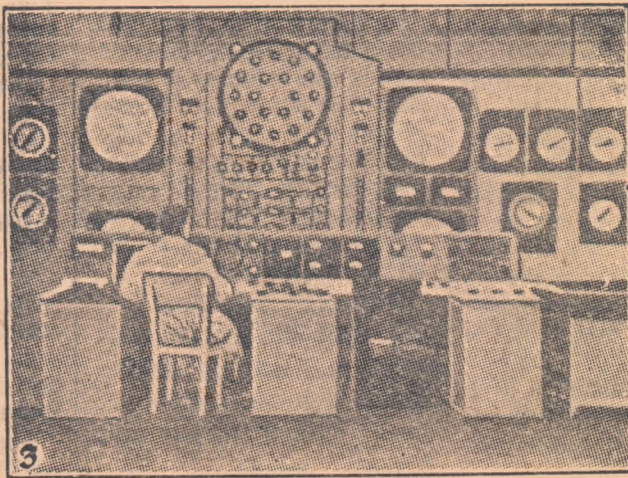
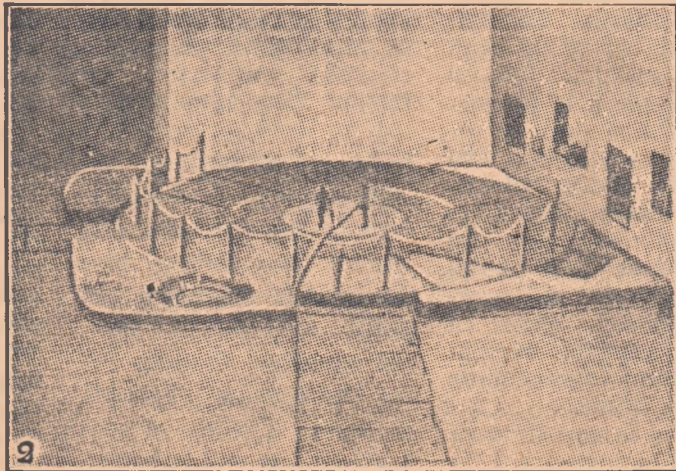
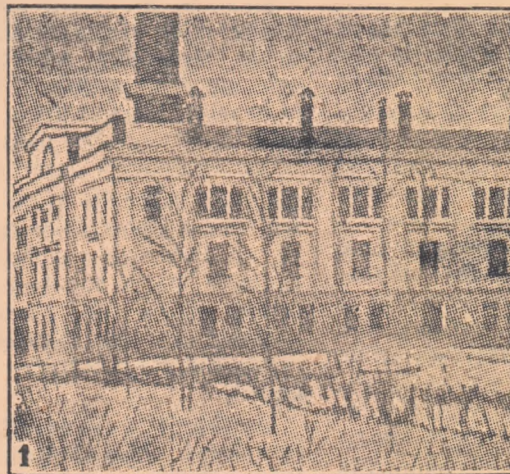
În Uniunea Sovietică funcționează de peste șase luni prima centrală electrică industrială pe bază de energie atomică cu o putere utilă de 5.000 kw. Punerea în funcțiune a acestei centrale electrice proiectată de savanții și inginerii sovietici a constituit primul pas real pe calea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

În clădirea centralei electrice atomice a Academiei de științe a U.R.S.S. (fotografia nr. 1) este instalat reactorul atomic, unde are loc dezintegrarea nucleelor atomilor de uraniu.

După cum se vede după diametrul părții superioare a reactorului atomic (fotografia nr. 2.) el are dimensiuni mici. Reactorul atomic este înconjurat de un zid gros de beton, protector, care apără personalul centralei împotriva acțiunii radiațiilor radioactive. Pentru prima oară, turbina industrială lucrează nu pe baza arderii cărbunelui și a altor feluri de combustibil, ci pe baza energiei atomice.

Conducerea reactorului atomic și a celorlalte agregate ale stației se face de la tabloul de comandă generală (fotografia nr. 3 — partea centrală a tabloului de comandă). Curentul electric produs de centrală atomică este furnizat industriei și agriculturii raioanelor învecinate.

(Din ziarul „Pravda”)

Pe urma materialelor nepublicate în revistă

Un corespondent al revistei noastre ne-a sesizat că achizitorul Gheorghe C. Iancu, de la cooperativa Moldoveni din satul Patru Frați, raionul Urziceni ia plus de cereale de la țărani muncitori, care își valorifică produsele prin cooperativă. Când țărani muncitori îi atrăgeau atenția de acest fapt, el numai ce răspundea: „Dacă vă place, bine, dacă nu, puteți pleca“.

Revista noastră a sesizat forurile superioare de acest lucru și a primit următorul răspuns: „Din cercetările făcute s-a stabilit că achizitorul Gheorghe C. Iancu lua într-adevăr plus de cereale între 8—10 kg. de la țărani muncitori. Pentru aceste abateri achizitorul Gheorghe Iancu a fost schimbat din funcția pe care o avea și obligat să restituie țăranilor muncitori surplusul de produse luat de el“.

Ni se semnalează că:

• La căminul cultural din comuna Năruja, raionul Vrancea, se găsește un aparat de cinematograf, care deși e în bună stare, nu funcționează de mult timp. De asemenea, tot la căminul cultural din Năruja se află și o bibliotecă cu cărți. Însă bibliotecarul Aldea Ștefan o ține încuiată tot timpul, iar cărțile parcă sînt așezate cu furca.

Rilea N. Gheorghe
corespondent

• Cooperativa din satul Odaia Manolache, raionul Galați, este slab aprovizionată cu mărfurile de care au nevoie țărani muncitori. Aici nu se găsesc fiare de plug, șuruburi și mai

ales cizme de cauciuc pentru bărbați și femei. Locuitorii sînt nevoiți să meargă la cooperativele din comunele învecinate, pentru a se putea aproviziona cu mărfurile trebuitoare.

Iorgu Nicolae
corespondent

• În satul Rădești din comuna Almaș, regiunea Arad, este o moară care a funcționat mulți ani la rînd. Însă de cîteva luni moara s-a închis, pentru că nu are morar. Țărani muncitori din sat trebuie să meargă zeci de kilometri să macine la alte mori.

Maximon Ivanti
corespondent

Colțul juridic

Ce sînt pădurile comunale

Dăm mai jos cîteva din principalele prevederi ale Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țăranimii muncitoare.

Hotărîrea arată că urmează să se formeze păduri comunale din păduri sau parcele de păduri, din regiunile de șes și de dealuri, care au format proprietăți în suprafață pînă la 20 ha. și care au trecut în patrimoniul forestier al statului după 1948. Pădurile sau parcelele de păduri trebuie să fie depărtate de trupurile mari de păduri și să poată fi gospodărite, exploatare și refăcute cu ușurință de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale. Aceste păduri se dau în administrarea și gospodărirea comunelor pentru folosința țăranilor muncitori. Materialul lemnos scos din exploatarea acestor păduri va fi folosit pentru nevoile gospodărești ale țăranilor muncitori, precum și pentru unele nevoi obștești ale comunelor.

Pădurile comunale sînt supuse legilor generale de administrare silvică și se gospodăresc de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, prin comitete de gospodărire a fondului silvic. Aceste comitete sînt formate din 5 sau 7 țărani muncitori care se bucură de încredere și sînt aleși în adunare generală de țărani muncitori din comună.

Comitetele de gospodărire repartizează materialul lemnos după nevoie. Vor avea întietate țăranii muncitori care au avut păduri trecute în patrimoniul statului după 1948, femeile văduve, copiii orfani, bătrînii, tinerii căsătoriti și alții, asupra cărora va hotărî adunarea țăranilor muncitori.

Hotărîrea prevede să se lase în folosința personală a țăranilor muncitori plantațiile mici și izolate aflate pe terenurile lor agricole, cît și plantațiile aflate la capetele terenurilor agricole, dacă aceste plantații nu formează corp comun cu pădurile statului. Întinderea plantațiilor mici se va stabili de comitetele raionale, de la caz la caz, ținînd seama de nevoile gospodărești ale țăranilor muncitori și specificul regiunii.

Hotărîrea guvernului și partidului arată că plantațiile aflate pe terenurile gospodăriilor colective se lasă în folosința acestora. Materialul lemnos de construcție și de foc se repartizează de către conducerea gospodăriei pentru satisfacerea nevoilor gospodăriei colective, precum și nevoilor colectivităților, dacă acestea nu au putut lua din pădurea comună.

Țăranilor muncitori li se pot vinde din pădurile statului, pe bază de tabele, resturile de exploatare, arborii părăsiți în parchete, butucii, orăcile și altele.

O alianță în slujba păcii și fericirii poporului nostru

NICOLAE TEȘA

secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Cu 7 ani în urmă, la 4 februarie 1948, a fost semnat, la Moscova, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Română, tratat care a consfințit prietenia de nezdruccinat dintre poporul sovietic și poporul român.

Pentru prima oară în istoria țării noastre o mare putere, așa cum este Uniunea Sovietică, încheie cu noi un tratat pe bază de egalitate, fără a impune nici un fel de condiții înrobitoare. Acest fapt a fost posibil deoarece la baza colaborării dintre țările lagărului democratic stau mărețele idei ale internaționalismului proletar.

Prietenia și frăția româno-rusă au o veche și bogată tradiție istorică. Dar nu este nevoie să ne amintim decît de zitele eliberării Patriei de sub jugul fascist. Atunci, în zilele lui august 1944, Armatele Sovietice ne-au redat libertatea, dîndu-ne posibilitatea să hotărîm singuri asupra soartei țării noastre.

În anii care au trecut de la încheierea tratatului și pînă azi, ajutorul Uniunii Sovietice s-a făcut simțit zi de zi cu tot mai multă putere. Pe frontul economic, social, politic sau ideologic Uniunea Sovietică ne-a dat și ne dă un ajutor foarte însemnat, ceea ce constituie un element de bază în o-

pera de construire a socialismului.

Nu de mult ne-a sosit de la Moscova o veste de uriașă însemnată care umple de bucurie inima fiecărui om al muncii din țara noastră. Guvernul sovietic a hotărît să acorde unor state prietene, printre care și țara noastră, un ajutor tehnico-științific și de producție pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. În baza acestui ajutor noi vom putea desfășura pe larg lucrări de cercetări științifice pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor de folosire pașnică a energiei atomice.

Hotărîrea guvernului U.R.S.S. înfățișează cu o mare forță, politica înțeleaptă a Statului Sovietic în domeniul energiei atomice, sincera sa dorință de colaborare pe tărîm internațional, străduințele sale neobosite în vederea slujirii nobilelor scopuri ale păcii, ale progresului omenirii, ale civilizației.

În actualele condiții internaționale aniversarea a 7 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală

dintre U.R.S.S. și R.P.R. capătă o și mai adîncă semnificație prin compararea cu relațiile ce domnesc între state în lumea capitalistă. Astăzi, S.U.A. duc o politică de dictat și de amestec fățiș în treburile altor state, chiar și a unor mari puteri ca Franța. Această politică este menită să ducă la subjugarea acestor state și împingerea lor în blocuri agresive, militariste, îndreptate împotriva statelor iubitoare de pace.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R.P.R. și U.R.S.S. oglindește în mod limpede relațiile de tip nou ce s-au statornicit între țările lagărului socialismului, relații care constituie una din cheazășile neînțeleptei întăriri a frontului păcii și democrației.

În ziua cînd poporul nostru sărbătorește a 7-a aniversare a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală sovieto-român, gîndurile noastre se îndreaptă cu și mai multă dragoste și recunoștință spre marele popor sovietic, care sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ne-a ajutat și ne ajută permanent să clădim o viață plină de lumină și bucurie.

Să trăiască în veci prietenia de nezdruccinat dintre poporul român și poporul sovietic!

Bilanțul anului trecut, îndemn spre noi succese

Ziarele de la începutul săptămîinii acesteia au publicat Comunicatul Direcției Generale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri, privitor la îndeplinirea planului nostru de stat pe anul 1954. Este un bilanț îmbucurător în care se văd străduințele muncii pașnice ale poporului nostru.

Răspunzînd cu cinste sarcinilor trasate de Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, oamenii muncii din țara noastră au lucrat cu stăruință, dînd țării mai multe mijloace de producție, mai multe bunuri de larg consum. Comunicatul arată că pe întreaga industrie socialistă planul a fost îndeplinit în proporție de 100,2 la sută. În industria grea planul a fost depășit la construcții metalice, motoare Diesel, energie electrică, etc. Au fost produse mai multe utilaje agricole cu tracțiune mecanică, grape cu tracțiune animală, secerători-legători, îngrășăminte chimice și altele.

Progrese însemnate s-au obținut și în agricultura țării

noastre. Spre S.M.T.-uri au pornit în cursul anului trecut 5.600 tractoare (scotite în tractoare de 15 cai putere), 900 batoze, 1.310 secerători-legători, 1.930 cultivate și alte numeroase mașini și unelte. S-a mărit suprafața arabilă. În 1954 s-au însămîntat numai cu porumb 500.000 hectare mai mult decît în anul 1953. În toamna anului 1954 au fost desțelenite peste 120.000 hectare. Deși condițiile au fost neprielnice, recolta de cereale și alte boabe a depășit producția din 1953, realizîndu-se o cantitate de 9 milioane tone. Multe unități socialiste au dobîndit recolte deosebit de mari. Astfel, gospodăria colectivă „Victoria“ din raionul Sînnicolaul Mare, a obținut 7.200 kg. porumb la hectar pe 60 hectare. Recolte mai mari decît pînă acum au scos și țărani individuali. Muncindu-și bine pămîntul și respectînd regulile agrotehnice, țărani muncitori Geoadă Petru din comuna Voicesti, regiunea Pitești, a scos 4.200 kg. porumb la hectar

În cursul anului trecut s-a întărit și lărgit sectorul socialist al agriculturii. Numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor a ajuns la sfîrșitul anului 1954 la aproape 5.000. De asemenea, s-au înființat peste 600 asociații simple pentru cultivarea sfeclei de zahăr, a bumbacului, a plantelor oleaginoase, medicinale și altele.

Anul 1954 a însemnat continuarea îmbunătățirii condițiilor materiale de trai și creșterea nivelului cultural al oamenilor muncii. Au sporit veniturile colectivităților și țăranilor muncitori. Țăranii colectivisti și individuali și-au înălțat în anul 1954 un mare număr de case noi și de construcții gospodărești.

Acestea sînt numai o parte din frumoasele succese dobîndite de oamenii muncii în anul ce s-a scurs. Muncind cu tot mai multă trager de inimă, țărani muncitori au datoriat să obțină în anul acesta o recoltă și mai mare. Avem toate condițiile ca în 1955 să obținem pe întreaga țară o recoltă de 10 milioane tone cereale și alte boabe.

Uniunea Sovietică sprijină neclintit unificarea Germaniei pe căi pașnice și democratice

Este îndeobște cunoscut că oamenii își cîntăresc semenii lor după faptele pe care le întreprind. Această cumpănire a oamenilor după faptele lor și nu după vorbe se potrivește cit se poate de bine și politicii pe care o duc statele.

Să vedem ce arată faptele într-o problemă așa de însemnată care privește pacea în Europa și lume: rezolvarea problemei germane. Uniunea Sovietică a venit în răstimp de numai două săptămîni cu documente al căror cuprins nețezesc calea rezolvării pașnice a problemei germane. Sînt cunoscute propunerile deosebit de prețioase cuprinse în Declarația din 15 ianuarie a guvernului sovietic ca, pe calea alegerilor libere, poporul german să aibă putința să-și unifice țara într-o Germanie pașnică și democrată. Acestui document i s-a adăugat apoi „Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război între Uniunea Sovietică și Germania”. Această hotărîre a Uniunii Sovietice are o deosebită importanță pentru viitorul poporului german și pentru cauza păcii. Ea înfățișează încă odată voința neclintită a Uniunii Sovietice de a ajuta poporul german să

înfăptuiască restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice.

Cu toate că au trecut aproape 10 ani de la terminarea războiului, Germania nu are un tratat de pace. Starea aceasta de lucruri se datorește tărăgănării și piedicilor neîncetate pe care puterile apusene, îndeosebi S.U.A., le-au pus în calea ajungerii la o înțelegere. Prin întreaga lor politică, cercurile conducătoare apusene au urmărit statornicirea împărțirii Germaniei, a folosirii Germaniei apusene drept bază militară de atac. Anul trecut, în cadrul conferinței de la Berlin a miniștrilor de Afaceri Externe, delegații puterilor apusene s-au pus de-a curmezișul și n-au voit în nici un chip să examineze posibilitățile grăbirii pregătirilor pentru un tratat de pace cu Germania. Cercurile conducătoare apusene din S.U.A., Anglia, Franța, împreună cu guvernul de la Bonn, au ticluit acordurile de la Paris menite să statornicească pe multă vreme împărțirea Germaniei, să facă cu neputință încheierea unui tratat de pace cu Germania.

Așa dar, faptele arată că în vreme ce Uniunea Sovietică a luptat neîncetat pentru unificarea Germaniei și încheierea unui tratat

de pace, Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța s-au împotrivit creării unei Germanii unite într-un stat democrat și pașnic. Așa se face că după zece ani Germania continuă să fie încă împărțită și nu are un tratat de pace.

Cumpănind bine faptele, poporul german și-a dat seama că în Uniunea Sovietică are un bun prieten și că cercurile conducătoare apusene urmăresc să mențină Germania sub ocupație pentru scopurile lor războinice. Marea majoritate a poporului german s-a pronunțat și luptă pentru a fi pus în viață propunerile Uniunii Sovietice.

În Germania de apus își face tot mai puternic loc părerea că actuala politică a guvernului Adenauer trebuie schimbată. O cer masele de milioane de muncitori, țărani, o cer fruntașii ai vieții politice din Germania de apus. Poporul german se împotrivesc acordurilor de la Paris pe care le socotește o gravă amenințare pentru Germania. Poporul german cere ca, pe calea tratativelor între marile puteri, să se ajungă la o înțelegere, care să-i înlesnească, pe calea unor alegeri libere, să-și făurească o Germanie unită, pașnică și democrată.

A. Vasilescu

INTĂRIRILE DE DEMOCRATIE POPULARĂ

R. P. UNGARA

Cooperativa agricolă de producție „Pionierul” din localitatea Makó, a dobîndit anul trecut însemnate succese. De pe cele 2.000 jugăre de pămînt s-au obținut recolte mai bogate decît cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale. La ceapă, una din principalele culturi ale gospodăriei, s-a obținut o recoltă medie de 9.300 kg. la jugăr.

Anul trecut cooperativa a avut un venit global de 9.000.000 forinți, valoarea unei zi-muncă fiind de

43,74 forinți. Din cei 365 membri cooperatori, mulți și-au cumpărat mobilă, obiecte casnice, îmbrăcăminte. Alții, cum a fost, de pildă, crescătorul de vaci Imre Lajos, și-au construit case.

R. P. BULGARIA

Cu fiecare an, agricultura R. P. Bulgaria capătă o largă mecanizare.

În anul 1954 stațiunile de mașini și tractoare au fost înzestrate cu încă 2.700 de noi tractoare, socotite în unități de 15 cai putere. De asemenea, au fost trimise la

S.M.T.-uri peste 540 combine cerealiere, combine de recoltat bumbacul și sfecla și numeroase alte mașini. Anul acesta parcul de mașini din S.M.T.-uri va fi mărit cu 15,4 la sută la tractoare, cu 38,3 la sută la combine pentru recoltat cerealele, cu peste 800 la sută la combinele pentru recoltat bumbacul și cu peste 1.000 la sută la cele pentru recoltat sfecla. În 1955 industria bulgară va da agriculturii peste 15.000 grape, sute de combine cerealiere, semănători, cultivate și sute de mii piese de schimb.

Stalingradul, o lecție aspră pentru agresori

Stalingrad! Cuvîntul acesta umple de bucurie inima fiecărui om sovietic și de recunoștință inima fiecărui cetățean cinstit ce lubește libertatea, viața. Apărînd Stalingradul, oamenii sovietici simțeau răspunderea ce o aveau în fața patriei, a partidului, a întregii omeniri. Legendarul oraș-erou este locul unde în primele luni ale lui 1943 s-a hotărît soarta popoarelor, unde armatele hitleriste au simțit adînc brațul pedepsitor al oamenilor liberi.

Victoria Armatei Sovietice de la Stalingrad a lat nădejdi și puteri noi popoarelor. Această victorie a arătat întregii lumi superioritatea științei și artei militare sovietice, a arma-

tei sovietice, armată de tip nou, crescută în simțămîntul frăției între popoarele U.R.S.S., în spiritul internaționalismului proletar. Bărbăția, curajul de care au dat dovadă ostașii sovietici, își aveau izvorul în dreptatea cauzei sfinte ce o apărau.

Din scrum și cenușă, oamenii sovietici au înălțat apoi Stalingradul de azi. Războaiele războiului s-au vindecat. Stalingradul e în plină înflorire, ca și întreaga Țara Sovietică. La 2 februarie, s-au împlinit 12 ani de la istorica victorie a Armatei Sovietice la Stalingrad. Din orașul-erou vin acum alte vești ce vorbesc de alte victorii. Stalingradul își închină victo-

riile lor muncii pașnice, înfloririi și întăririi cetății de neînvinși a păcii — Uniunea Sovietică.

Stalingrad! Glorioasă și nepieritoare pagină din istoria Uniunii Sovietice. Simbol al biruinței lumii asupra întunericului, Stalingradul trebuie să însemne o lecție aspră pentru agresori. Uneltitorii unor noi măceluri să ia bine aminte! Uniunea Sovietică împreună cu China Populară și țările democratice sînt astăzi o asemenea forță cum n-a cunoscut niciodată, în istoria sa, omenirea. Această forță uriașă este oricînd în stare să lovească de moarte pe agresori, să apere independența țărilor lor, pacea lumii.

Interviul dat de V. M. Molotov unor ziariști americani

De cîteva zile un grup de ziariști americani se află în vizită în Uniunea Sovietică. Doi dintre ei, pe nume W. R. Hearst și Kingsbury Smith au fost primiți de V. M. Molotov. Ministrul de Externe al U.R.S.S. a răspuns ziariștilor americani la întrebările puse asupra unor probleme internaționale.

O serie de întrebări au privit situația din Asia de răsărit. În această parte a lumii situația a devenit încordată în ultima vreme datorită amestecului Statelor Unite ale Americii în treburile interne ale Chinei. O asemenea stare de lucruri nu poate fi îngăduită de poporul chinez. Tovarășul V. M. Molotov a arătat că situația încordată din Extremul Orient are urmări negative asupra întregii situații internaționale și că răspunderea pentru aceasta revine Statelor Unite, ca urmare a faptului că ele se amestecă în treburile interne ale Chinei și nu țin seama că Taiwanul este parte integrantă a Chinei.

Răspunzînd ziariștilor americani, în legătură cu posibilitatea obținerii unei încetări a focului pentru a face cu putință retragerea trupelor lui Cian Kai-și din unele insule așezate în a-

propierea Chinei, V. M. Molotov a răspuns: „Dacă Cian Kai-și va voi să-și retragă trupele de pe oricare din insule, este puțin probabil că cineva îl va împiedica să facă aceasta”.

Alte întrebări puse de ziariștii americani lui V. M. Molotov au fost legate de problemele europene. Încordarea în Europa și îndeosebi a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și S.U.A. se datorește politicii dusă de cercurile conducătoare americane care au creat o rețea de baze militare în jurul Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Aceasta este una din problemele care împiedică rezolvarea a numeroase neînțelegeri din Europa și întrețin încordate relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A.

Răspunsurile date de V. M. Molotov ziariștilor americani într-o seamă de probleme din Asia și Europa subliniază faptul că încordarea în lume se datorește politicii agresive pe care o duc astăzi cercurile războinice americane. Numai renunțarea la o asemenea politică potrivit interesului popoarelor poate duce la înlăturarea încordării din lume, la condiții politice care să înlesnească întărirea păcii.

Popoarele lumii se împotrivesc pregătirilor războiului atomic

R. Cehoslovacă

În Cehoslovacia a început strîngerea de semnături pe Apelul de la Viena. La oțelăriile unite din Kladno, peste 90 la sută din salariați au și semnat acest Apel. De asemeni, în localitățile Pilzen, Ostrava, Brno, Bratislava și altele, strîngerea de semnături este într-un stadiu avansat.

Brazilia

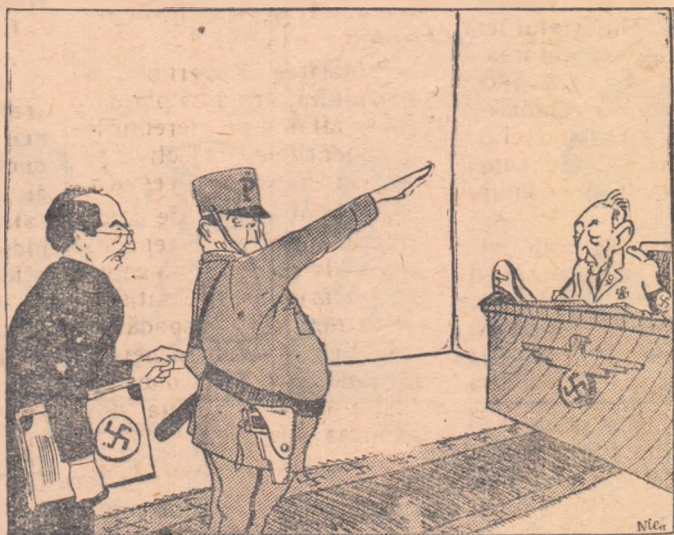
Din inițiativa partizanilor păcii, va fi convocată, în luna aprilie, Adunarea Națională a reprezentanților tuturor forțelor iubitoare de pace din Brazilia. Una din principalele chestiuni ce se vor discuta de adunare va fi problema interzicerii armelor atomice

și cu hidrogen. Ziarele „Voz Operaria”, „Imprensa Populară”, „Noticias de Hoy” și altele cheamă poporul brazilian să se unească în lupta împotriva pericolului atomic, împotriva acelor care caută să dezlănțuie un nou război.

Chemarea F.M.T.D.-ului

În numele celor 85 milioane de tineri membri, Federația Mondială a Tineretului Democrat a dat publicității o declarație prin care cheamă tineretul din lumea întreagă să organizeze o largă mișcare pentru strîngerea de semnături împotriva dezlănțuirii războiului atomic, pentru distrugerea în toate țările a stocurilor de bombe atomice și pentru încetarea imediată a producției lor.

În Germania apuseană, Adenauer pășește pe urmele lui Hitler. (Ziarele)

— Heil Hitler !!
— Pardon, dînsul e domnul Adenauer !..
— E tot una !!

„ÎN ACUL „ALBINEI”

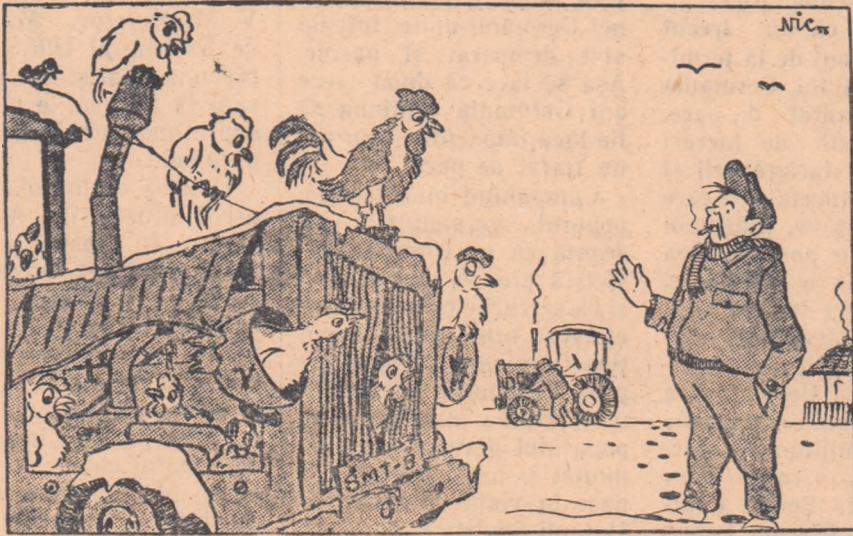
Bine c-am SCĂPAT!

În Nr. 363, „Acul Albinei” a anunțat încetarea din viață a cercului agrotehnic din com. Golești, raionul Topoloveni. Credeți că, la citirea articolului, directorul căminului cultural, Busuioc Aurel și-a făcut autocritica? Ași, de undel A răsuflat ușurat:

— Fie-i țărina ușoară și.. bine c-am scăpat de el!

Sigur că tovarășul Busuioc n-ar rămâne la fel de nepăsător dacă, de pildă, ar afla despre încetarea din viață a salariului său. Și doar cu asemenea atitudini repetate, nu-i exclus ca într-o zi, să spună și căminul despre director: „Bine c-am scăpat de el!”

La S.M.T. Băneasa, raionul Giurgiu, (director Dinu Marin) reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole se fac cu încetinelă.

Directorul: — Nu vă speriați neică! N-am de gând să vă las fără coteți!

EPIGRAMA

Pe lotul întovărășiiilor din Căciulați, regiunea București, stă din toamnă, bătută de ploaie, o semănătoare stricată trimisă de S.M.T. Grădiștea.

SEMANATOAREI...

După câte bag de seamă
Ei te lasă pe ogoare
Fiindcă de te-aduc, li-i teamă
Că le ceri să te repare.

Nea Costică, nea Costică,
Tare ești inimă mică,
Cota când trebui s-o dai
O amii din iulie-n mai.
Mărfuri noi când vin în sat
Ești primul la cumpărat.

De trei zile văduvesc
Că bărbatul — nu-l găsec
Și umblă vorbă prin sat
Că s-ar fi mutat la M.A.T.

George Ciudan

Scrisorile lui Teie Poznașul

Așa-i felul meu: în tren, într-o vorbă cu oamenii. Deunăzi, în drum spre Sighișoara, tot vorbind cu niște săteni de una, de alta, aflu că în multe comune din apropiere, ca Vinători, Șoard și altele, nu se țin nici un fel de conferințe la cercurile agrotehnice. Atît mi-a trebuit! Cum ajung la Sighișoara, mă duc glonț la secția agricolă a sfatului popular raional. Tovarășul Gălățean Nicolae, șeful secției, mă ascultă și, cînd află despre ce-i vorba, se încurcă de tot.

(34)

— Păi... Poznașule, conferințele pentru cercurile agrotehnice zac acolo de luni de zile — zise el, arătîndu-mi un dulap. — Ce să fac dacă n-am avut vreme să mă ocup de difuzarea lor la comune!

— Păcat! — fac eu — Ce-o să-i spun acum tovarășului Șerban Georgescu? Că s-a interesat personal. Mi-a spus: „Du-te la raion și vezi ce-i acolo cu conferințele agrotehnice!”

— Cine a spus asta? — sări tovarășul Gălățean.

— Tovarășul Șerban Georgescu, nu-ți spusei? Ba chiar m-a rugat că la întoarcere, să vin negreșit să-i spun ce-am aflat. Era de față și tovarășul Tomescu.

— Era de față, zici?

Șeful secției se făcu albastru, și chemă un funcționar:

— Ascultă tovarășe — îi zise el. Notează: chiar mîine voi ieși pe teren. Stringeți-mi toate conferințele agrotehnice pentru sate. Le voi duce personal, cu mașina mea, la fiecare cămin cultural. Auzi dumneata! Să stea aici la raion de atîtea luni de zile!

— Păi, chiar dumneavoastră spuneți că nu e grabă...

— Oi fi spus altădată, dar acum n-auzi cine se interesează personal? Chiar tovarășii Georgescu și Tomescu!

Aci șeful secției tăcu cîteva clipe, pîrînd că ar fi vrut să-și aducă aminte de ceva.

— Spune-mi, te rog, Poznașule: tovarășii Georgescu și Tomescu, cine sînt? Vreau să spun, lucrează la regiune, sau tocmai la București, la minister?

— Nu! — zic eu. — Sînt doi țărani muncitori cu care am călătorit în tren. Li interesează mult conferințele agrotehnice, și d-ata m-au rugat să vă întreb eu ce-aveți de gând, că lor li s-a acrit de cînd așteaptă.

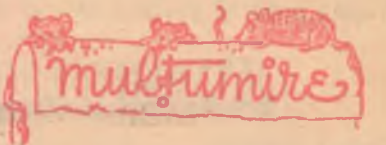
CUVINTE talmăcite și răstălmăcite

Colector:

este cel care adună cotele oamenilor către stat. Astfel, unii colectează cereale, alții carne, lapte, ouă, etc. Smileff Gheorghe din satul Magheruș, raionul Sighișoara, colectează îndeosebi... țani. El a „colectat” de la oameni 1760 lei pentru a le cumpăra o vacă și un porc și a le preda în cadrul cotelor, dar a plecat cu banii la București, ca să mai petreacă... Cu alte cuvinte, în loc să predea la stat, a predat la... MAT. Dacă însă nu se grăbește să justifice banii, va ajunge el însuși... predat.

Cheie:

obiect ce servește pentru a încuia și a descuia ușile. La căminul cultural din satul Aliceni, raionul Buzău, cheia servește numai la încuiat, întrucît de șapte luni nu l-a mai descuiat nimeni. De atunci, căminul nu are nici director. Ultimul care a fost, probabil că o fi luat cu el și cheia. Cel de la raion caută în prezent un altul: noul director, în afară de faptul că trebuie să fie priecuput în chestiuni culturale, va trebui să aibă și un... șperaclu.

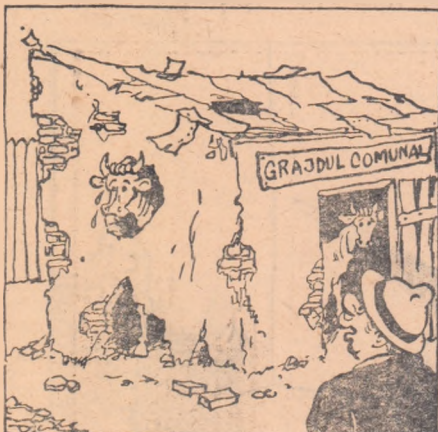
Șobolanii și guzani, care frecventează în mare număr bibliotecă din comuna Leordeni, regiunea Pitești, mulțumesc pe această cale celor care țin de atîta vreme bibliotecă închisă, fără să pună capcane, sau să aducă — doamne fereștel — vreo pisică. Pînă acum, a fost roasă o bună parte din cărți. Mai ales, cele cartonate, s-au dovedit a fi delicioase. În legătură cu aceasta, șobolanii roagă pe cei ce... nu se îngrijesc de bibliotecă, să procure un nou stoc de cărți, întrucît peste puțin, cărțile cele vechi vor fi... epulzate.

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (33)

Deși zootehnicianul Călin Adinel, din comuna Colacu, raionul Răcari, raportează mereu sfatul popular despre proasta întreținere a taurilor comunali, organele locale nu se lasă urnite la fața locului, vorba ceea, nici cu boii.

Desen de: C. Florian

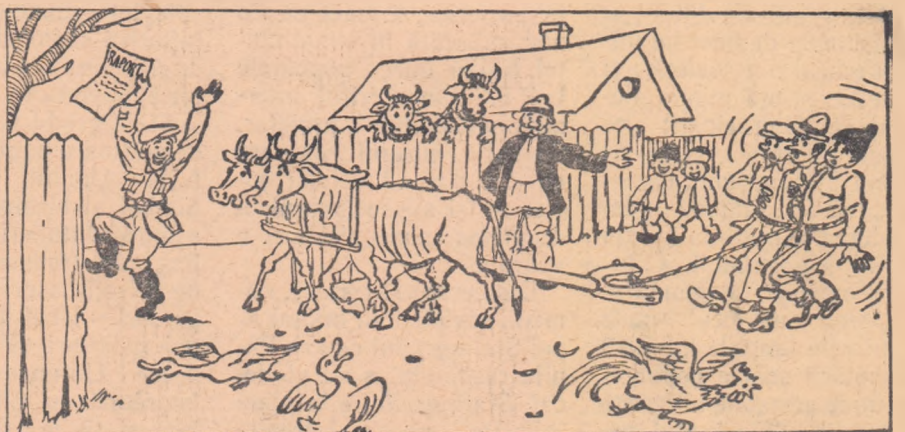
Text: St. Filip

Geaba jalbe s-au trimes,
Cîte file-n calendar;
Cei din sfatul popular
Să vă vadă nu-și dau ghes.

Fiindcă ei nu vor să vină,
Plec cu boii la tînjală,
Și le-oi face o scofală,
Bine minte să mă țină.

Hai, ieșiți cu tot alaiul
Și priviți-i, măi băieți!
I-am urnit, precum vedeți
Nu cu boi, ci... cu tramvaiul!